

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 970

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 5 decembrie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
447. — Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 46/2006 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2006	2		
1.341. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 46/2006 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2006	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 682 din 10 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat	3-4	1.637. — Hotărâre privind darea în administrarea Ministerului Administrației și Internelor a unui imobil trecut în proprietatea publică a statului	17
Decizia nr. 704 din 19 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală	5-6	1.639. — Hotărâre privind aprobarea încadrării în categoria funcțională a drumurilor comunale a unui drum de interes local, situat în județul Cluj	18
Decizia nr. 706 din 19 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 387 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală	6-7	1.641. — Hotărâre privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor în domeniul public al municipiului Ploiești și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Ploiești, județul Prahova	18-19
Decizia nr. 707 din 19 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 ¹ din Codul penal	8-9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 708 din 19 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IX pct. 5 din Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale	10-11	322. — Ordin al președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare privind completarea Ordinului președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 274/2005 pentru aprobarea Normelor privind controlul și supravegherea expedierilor internaționale de deșuri radioactive implicând teritoriul României	19-20
Decizia nr. 712 din 24 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă	11-12	323. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie privind modificarea Regulamentului de organizare și funcționare a oficiilor teritoriale pentru întreprinderi mici și mijlocii și cooperatie	20-21
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.627. — Hotărâre pentru modificarea art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 2.112/2004 privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Centrul de transfer tehnologic CETTRANSINO din cadrul Universității din Pitești”	13	1.343. — Ordin al ministrului sănătății publice pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a comisiei de monitorizare și competență profesională pentru cazurile de malpraxis	21-24
1.630. — Hotărâre privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului a unor mijloace fixe concesionate Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., Sucursala de Transport Sibiu	13-15	2.018. — Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului pentru acceptarea amendamentelor la Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.70(69) a Comitetului Securității Maritime din 18 mai 1998 și prin Rezoluția MSC.155(78) a Comitetului Securității Maritime din 20 mai 2004	24-31
1.635. — Hotărâre privind preluarea unor sectoare de drum județean cu investiția „Pasaj denivelat în municipiul Lugoj pe drumul Buziașului” din domeniul public al județului Timiș și din administrarea Consiliului		Local al Municipiului Lugoj, județul Timiș, în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, în vederea realizării activităților de interes național de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., precum și încadrarea acestora în categoria drumurilor naționale	16-17

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 46/2006
cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2006**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 46 din 30 august 2006 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2006, adoptată în temeiul art. 1 pct. 1.2 din Legea nr. 288/2006 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 745 din 31 august 2006, cu următoarea modificare:

— **După articolul 9 se introduce un nou articol, articolul 9¹, cu următorul cuprins:**

„Art. 9¹. — În anul 2006 Fondul președintelui Camerei Deputaților și Fondul președintelui Senatului, prevăzute la art. 43 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, se constituie pentru ajutoare, recompense, stimulente, contribuții la acțiuni umanitare și burse.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 65 alin. (2) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR, p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
LUCIAN AUGUSTIN BOLCAȘ **TEODOR VIOREL MELEȘCANU**

București, 4 decembrie 2006.

Nr. 447.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 46/2006 cu privire
la rectificarea bugetului de stat pe anul 2006**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 46/2006 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2006 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 4 decembrie 2006.

Nr. 1.341.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 682**

din 10 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Societatea Comercială „Electroaparataj” — S.A. București în Dosarul nr. 11.774/300/2005 (nr. vechi 15.416/2005) al Judecătoria Sectorului 2 București.

La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.233D/2006, nr. 1.234D/2006, nr. 1.235D/2006 și nr. 1.236D/2006, ce au ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale, invocată de Societatea Comercială „Electroaparataj” — S.A. București în dosarele nr. 15.272/2005 (număr unic dosar 11.663/300/2005), nr. 15.421/2005 (număr unic dosar 11.779/300/2005), nr. 15.534/2005 (număr unic dosar 11.879/300/2005) și nr. 13.189/300/2005 (număr în format vechi 17.243/2005) ale Judecătoria Sectorului 2 București.

La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent arată că, în dosarele menționate, părțile Dan Florica, Cerasela Ciolac, Marian Robert Turcu, Cornel Tănase și Alexandra Anca Preda au depus note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Curtea, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.232D/2006, nr. 1.233D/2006, nr. 1.234D/2006, nr. 1.235D/2006 și nr. 1.236D/2006 este identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu această măsură.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.233D/2006, nr. 1.234D/2006, nr. 1.235D/2006 și

nr. 1.236D/2006 la Dosarul nr. 1.232D/2006, care a fost primul înregistrat.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 2 mai 2006, 11 aprilie 2006 și 19 aprilie 2006, pronunțate în dosarele nr. 11.774/300/2005 (nr. vechi 15.416/2005), 15.272/2005 (număr unic dosar 11.663/300/2005) nr. 15.421/2005, (număr unic dosar 11.779/300/2005) nr. 15.534/2005, (număr unic dosar 11.879/300/2005) și nr. 13.189/300/2005 (număr în format vechi 17.243/2005), **Judecătoria Sectorului 2 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Electroaparataj” — S.A. București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că obligația de a vinde chirișilor locuințele construite din fondurile fostelor unități economice de stat, al căror patrimoniu a fost preluat de societăți comerciale cu capital integral privat (prin privatizare), contravine principiului constituțional al garantării și ocrotirii în mod egal de lege a proprietății private, precum și dispozițiilor art. 1 alin. (1) teza întâi din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, se arată că textul de lege criticat aduce o restrângere nejustificată a exercitiului dreptului de proprietate al persoanei juridice de drept privat asupra locuințelor construite din fondurile fostei unități economice de stat, privatizate, fiind încălcate dispozițiile art. 53 din Constituție. Mai mult, obligația de a vinde bunurile deținute în proprietate, instituită prin textul de lege criticat, echivalează, în opinia autoarei excepției, cu o expropriere, fără a fi respectată cerința utilității publice.

Judecătoria Sectorului 2 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998, potrivit căruia: „*Locuințele construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, altele decât locuințele de intervenție, vor fi vândute titularilor contractelor de închiriere, la cererea acestora, cu plata integrală sau în rate a prețului, în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 — Tratatul internațional privind drepturile omului, art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi referitoare la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate și a proprietății private și alin. (3) privind exproprierea, precum și în art. 53 — Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Analizând excepția, Curtea constată că prevederile legale criticate au mai făcut obiectul controlului de

constituționalitate într-o cauză în care același autor al excepției a invocat neconstituționalitatea textului de lege criticat, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și cu o motivare identică.

Astfel, prin Decizia nr. 525 din 27 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 626 din 20 iulie 2006, Curtea a respins excepția ca neîntemeiată, invocând jurisprudența sa anterioară asupra acestui text de lege.

Pentru a pronunța această soluție s-a reținut în decizia menționată că, în cazul privatizării unităților din ale căror fonduri au fost construite locuințe ce au făcut obiectul unor contracte de vânzare-cumpărare, obligația de vânzare către chiriași, prevăzută de dispozițiile Legii nr. 85/1992, este o obligație *in rem* (locuința construită din fondurile unității economice sau bugetare), iar nu o obligație *in personam*, care ar fi avut în considerare societatea comercială ce a luat naștere pe calea privatizării.

De asemenea, Curtea a reținut că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Chiar dacă dispozițiile art. 7 din Legea nr. 85/1992 instituie o limitare legală a exercițiului dreptului de proprietate al unităților economice sau al societăților comerciale asupra acestor locuințe, o atare limitare este conformă prevederilor constituționale invocate de autorul excepției. Justificarea se impune atât din punct de vedere juridic, cât și social și moral, întrucât chiriașii au contribuit direct sau indirect la construirea acestor locuințe, fapt ce a impus instituirea unei norme de protecție socială ce a consacrat dreptul chiriașilor de a le cumpăra în condiții speciale, soluție legislativă care dă expresie obligației constituționale a statului de a asigura cetățenilor condiții necesare pentru creșterea calității vieții și pentru un trai decent.

Cele statuate în decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o schimbare a jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Societatea Comercială „Electroaparataj” — S.A. București în dosarele nr. 11.774/300/2005 (nr. vechi 15.416/2005), nr. 15.272/2005 (număr unic dosar 11.663/300/2005), nr. 15.421/2005 (număr unic dosar 11.779/300/2005), nr. 15.534/2005 (număr unic dosar 11.879/300/2005) și nr. 13.189/300/2005 (număr în format vechi 17.243/2005) ale Judecătoriei Sectorului 2 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 704
din 19 octombrie 2006referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 461 alin. 1 lit. d)
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Stelian Enache în Dosarul nr. 3.122/2006 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece criticile invocate de autor îmbracă aspecte de aplicare și interpretare a prevederilor legale atacate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.122/2006, **Curtea de Apel Ploiești — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Stelian Enache în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unui recurs în materie penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că a fost condamnat la o pedeapsă privativă de libertate pentru săvârșirea unui număr de 4 infracțiuni. Dintre acestea, două au intrat sub incidența Legii nr. 137/1997 privind grațierea unor pedepse, rămânând în discuție infracțiunile de înșelăciune (art. 215 alin. 2 și 3 din Codul penal) și evaziune fiscală (art. 13 din Legea nr. 87/1994). Ca urmare a apariției Legii nr. 241/2005, care a abrogat în integralitatea sa Legea nr. 87/1994 și care la art. 10 a prevăzut anumite cauze de nepedepsire și de reducere a pedepselor, autorul s-a adresat instanței de judecată cu o contestație la executare, invocând aplicarea legii penale mai favorabile, care i-ar fi permis în final să beneficieze de prevederile art. 81 din Codul penal referitor la suspendarea condiționată a pedepsei. Deoarece atât instanța de fond, cât și cea de apel au respins contestația cu motivarea că apariția unei legi mai favorabile nu se încadrează în prevederile art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, autorul excepției consideră că acest text aduce atingere prevederilor art. 15 și 16 din Constituție. Astfel, în speța arătată, dispozițiile noi ar trebui să retroactiveze, fiind mai favorabile condamnatului, și, pe de altă parte, ar trebui să beneficieze de același regim

sanționator ca și făptuitorii care comit o faptă de evaziune fiscală ce intră sub incidența Legii nr. 241/2005.

Curtea de Apel Ploiești — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În realitate, problema invocată de autor ține de domeniul de aplicare și de interpretare a textului legal criticat și nu de contrarietatea acestuia cu dispozițiile art. 15 și 16 din Legea fundamentală.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală nu conțin nicio dispoziție de natură a împiedica aplicarea retroactivă a unei legi penale sau contravenționale mai favorabile, ci reglementează o parte dintre cazurile când se poate face contestație la executare, între acestea fiind și situațiile în care intervine o cauză de stingere sau de micșorare a pedepsei.

Modul în care instanța interpretează prevederile legale criticate este însă o problemă de aplicare a legii, și nu de constituționalitate a acesteia.

De asemenea, art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală nu contravine nici principiului egalității în drepturi statuat de art. 16 din Constituție, deoarece nu creează privilegii sau discriminări pe motiv de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică sau avere, aplicându-se în mod nediferențiat tuturor persoanelor aflate în aceeași situație.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul legal criticat, pe lângă faptul că nu conține nicio dispoziție de excludere a aplicării de către instanța de judecată a legii penale mai favorabile, se aplică în mod nediferențiat tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală — *Contestația la executare*, care au următorul conținut: „*Contestația contra executării hotărârii penale se poate face în următoarele cazuri: [...]*

d) când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei, precum și orice alt incident ivit în cursul executării.“

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 15 referitoare la *Universalitatea legii* și ale art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 461 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de contencios constituțional prin raportare la prevederile art. 16 din Legea fundamentală. Astfel, prin Decizia nr. 77 din 8 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 23 februarie 2005, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, pentru considerentele acolo arătate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Stelian Enache în Dosarul nr. 3.122/2006 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 706

din 19 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 387 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 387 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov în Dosarul nr. 448/P/R/2006 al Curții de Apel Brașov — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece pentru orice acțiune în justiție

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, cele statuate prin decizia menționată își păstrează valabilitatea.

De asemenea, prevederile art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, care instituie unul dintre cazurile în care se poate face contestație la executare, nu conțin nicio prevedere de natură să contravină regulii potrivit căreia în materie penală sau contravențională legea nouă mai favorabilă poate retroactiva.

De altfel, criticile avansate de autorul excepției îmbracă mai mult forma unor nemulțumiri ce țin de interpretarea și aplicarea legii, aspecte care nu pot fi convertite în vicii de neconstituționalitate, fiind de resortul instanțelor judecătorești de drept comun să dispună în consecință.

trebuie să se dovedească un interes. În cazul procurorului, acesta exercită căile de atac în condițiile prevăzute de lege, el având o competență generală pe care legiuitorul o poate stabili în deplin acord cu art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 mai 2006, pronunțată în Dosarul nr. 448/P/R/2006, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 387 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei contestații în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, potrivit dispozițiilor legale criticate, procurorului, în calitate de reprezentant al intereselor generale ale societății, de apărător al ordinii de drept, precum și al drepturilor și libertăților fundamentale ale

cetățenilor, îi este îngădit accesul la justiție prin imposibilitatea de a formula calea de atac extraordinară a contestației în anulare și în situația prevăzută de art. 386 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală.

Curtea de Apel Brașov — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate sunt în concordanță cu prevederile art. 129 din Legea fundamentală. Astfel, părțile și procurorul pot exercita căile de atac în condițiile legii, situație care permite legiuitorului să stabilească, în cazul căilor de atac extraordinare, cum este și contestația în anulare, cazurile, sfera titularilor și condițiile de exercitare a acestora.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu aduc atingere prevederilor din Legea fundamentală invocate. Astfel, rațiunea pentru care numai părțile pot formula contestație în anulare în situația art. 386 lit. a) și b) din Codul de procedură penală rezultă din faptul că numai acestea pot aprecia în ce măsură au fost vătămate printr-o hotărâre definitivă a instanței de recurs. Art. 21 din Constituție permite oricărei persoane accesul la justiție pentru apărarea oricărui drept sau libertate ori interes legitim. Prevederea că părțile și procurorul pot exercita căile de atac în condițiile legii permite legiuitorului să stabilească, în cazul căilor extraordinare de atac, cum este și contestația în anulare, cazurile, sfera titularilor și condițiile de exercitare a acestora.

În sfârșit, prevederile legale criticate sunt, în opinia Guvernului, în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale ale art. 24 care consfințesc dreptul la apărare.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate sunt în deplină concordanță cu art. 129 din Constituție care reglementează folosirea căilor de atac. Acest drept fundamental se realizează în condițiile legii și, prin urmare, este în competența exclusivă a legiuitorului de a stabili care sunt căile de atac și în ce condiții pot fi exercitate.

De asemenea, prerogativele încredințate procurorului de către legiuitor reprezintă o expresie a rolului Ministerului Public, stabilit de art. 131 din Constituție, iar nu o încălcare a acestora.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 387 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov în Dosarul nr. 448/P/R/2006 al Curții de Apel Brașov — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 387 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală „Cererea de contestație”, care au următorul conținut: „Contestația în anulare poate fi făcută de oricare dintre părți, iar contestația pentru motivele prevăzute în art. 386 lit. c) și d), și de procuror.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 21 referitoare la „Accesul liber la justiție”, ale art. 24 referitoare la „Dreptul la apărare” și ale art. 131 alin. (1) referitoare la rolul Ministerului Public de reprezentant în activitatea judiciară al intereselor generale ale societății și de apărător al ordinii de drept.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, autorul excepției nu formulează critici de neconstituționalitate, ci consideră că prevederile art. 387 alin. 1 teza a doua din Codul de procedură penală nu sunt de natură să ofere procurorului, în calitate de apărător al drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, posibilitatea de a promova și în alte situații calea extraordinară de atac a contestației în anulare. Rezultă, așadar, că se critică o omisiune de reglementare. Or, potrivit art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sunt neconstituționale prevederile legilor, tratatelor internaționale, regulamentelor Parlamentului și ordonanțelor Guvernului care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției. De altfel, competența de legiferare aparține, potrivit art. 61 alin. (1) din Constituție, Parlamentului, motiv pentru care excepția urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 707
din 19 octombrie 2006referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ din Codul penal, excepție ridicată de Viorel Hîrșan Magdun în Dosarul nr. 1.752/286/2002 al Tribunalului Mureș — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 mai 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.752/286/2002, **Tribunalul Mureș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215¹ din Codul penal**, excepție ridicată de Viorel Hîrșan Magdun în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul legal criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (1), (2) și (3) și ale art. 136 alin. (1) și (5), nu prin ceea ce reglementează, ci prin forma eliptică de redactare. Astfel, atâta vreme cât legiuitorul nu a circumstanțiat subiectul pasiv al infracțiunii în funcție de tipul de proprietate (publică sau privată), apare cel puțin bizar ca un proprietar, care este și administratorul societății, să fie pedepsit pentru că a dispus, în varianta incriminată, de bunuri, bani ori valori. Prin urmare, subiectul activ al infracțiunii, deși are calitatea de proprietar, nu poate uza de atributul dispoziției, specific oricărui tip de proprietate.

De asemenea, prin acțiunea sa, Ministerul Public, ca susținător al acțiunii penale, se substituie în drepturile proprietarului, fapt care echivalează, în opinia autorului, cu o expropriere realizată în dezacord cu dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (3), precum și cu cele ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tribunalul Mureș — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece legiuitorul are deplina libertate de a reglementa în domeniul infracțiunilor, pedepselor și regimului de executare a acestora. Prin incriminarea infracțiunii de delapidare s-a instituit un mijloc de protecție a proprietății ca o componentă a patrimoniului. Împrejurarea că pentru această faptă s-a optat pentru regula oficialității declanșării procesului penal nu este de natură a atrage contrarietatea textului cu prevederile constituționale și convenționale invocate, întrucât nu s-ar mai realiza o protecție eficientă a societății și a intereselor generale față de faptele care prezintă pericol social mai ridicat.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece din analiza dispozițiilor art. 215¹ din Codul penal rezultă că nu se pune problema delapidării unor bunuri care erau în proprietatea sau folosința asociatului ca persoană fizică și nu a societății comerciale și de care putea să dispună în mod liber. Autorul excepției face o confuzie între calitatea de proprietar și cea de asociat al unei societăți comerciale, care nu este și proprietar al bunurilor acesteia. Societatea comercială are personalitate juridică proprie, ea fiind subiect de drept și având patrimoniu propriu distinct de patrimoniul asociaților.

De asemenea, prin guvernarea principiului oficialității în ceea ce privește incriminarea infracțiunii de delapidare, legiuitorul a urmărit nu numai protejarea intereselor asociaților, ci și ale salariaților sau creditorilor societății, precum și siguranța circuitului economic în general.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece infracțiunea de delapidare face parte din categoria de infracțiuni contra patrimoniului, iar incriminarea faptelor ce intră în conținutul constitutiv al acesteia constituie unul dintre mijloacele de apărare și deci de garantare a proprietății. Mai mult, dispozițiile legale criticate sunt în deplină concordanță cu

regula constituțională potrivit căreia conținutul și limitele dreptului de proprietate privată sunt stabilite de lege.

De asemenea, potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, Parlamentul are competența de a reglementa prin lege organică infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora. În virtutea acestei prevederi legiuitorul este liber să aprecieze atât pericolul social în funcție de care urmează să stabilească natura juridică a faptei incriminate, cât și condițiile răspunderii juridice pentru această faptă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215¹ din Codul penal — *Delapidarea*, care au următorul conținut: „*Însușirea, folosirea sau traficarea, de către un funcționar, în interesul său ori pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează, se pedepsesc cu închisoare de la unu la 15 ani.*”

În cazul în care delapidarea a avut consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 44 alin. (1), (2) și (3) referitoare la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate în mod egal, indiferent de titular, și la caracterul excepțional al expropriării în condiții anume determinate, ale art. 136 alin. (1) și (5) referitoare la tipurile de proprietate —

publică sau privată — și la inviolabilitatea, în condițiile legii organice a proprietății private, precum și ale art. 1 al Primului Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Protecția proprietății*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dreptul de proprietate privată are nu numai o funcție menită să satisfacă interesele personale, ci și o funcție socială, în virtutea căreia poate fi limitat atât în conținut, cât și în modul de exercitare. În acest sens, Constituția prevede în art. 44 alin. (1) că limitele și conținutul dreptului de proprietate privată sunt stabilite de lege.

Luând în considerare dispozițiile invocate de autorul excepției, Curtea Constituțională nu poate primi susținerea acestuia în sensul că însușirea, folosirea sau traficarea de către administratorul unei societăți comerciale de bani, bunuri ori valori ale acesteia contravine dreptului de proprietate ocrotit și garantat atât de Constituție, cât și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Dimpotrivă, incriminarea delapidării constituie unul dintre mijloacele de protecție juridică a proprietății. Faptul că subiectul faptelor de însușire, folosire sau traficare de bunuri din patrimoniul societății comerciale este însuși administratorul acesteia, care are și calitatea de asociat, nu este de natură să schimbe justificarea incriminării, în condițiile în care societatea comercială este subiect de drept de sine stătător, având personalitate juridică distinctă, iar patrimoniul societății este separat de patrimoniul propriu al asociaților și al administratorului.

De asemenea, nu poate fi primită nici critica potrivit căreia, prin acțiunea sa, Ministerul Public se substituie în drepturile proprietarului. Exercitând din oficiu acțiunea penală, Ministerul Public își îndeplinește funcția de reprezentant al intereselor generale ale societății în activitatea judiciară, în conformitate cu prevederile art. 131 alin. (1) din Constituție. În acest sens, Curtea constată că apărarea proprietății pe calea acțiunii penale constituie o funcție a Ministerului Public pe care acesta o exercită în interesul general al societății, indiferent de persoana ale cărei drepturi de proprietate au fost lezate prin infracțiune.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ din Codul penal, excepție ridicată de Viorel Hîrșan Magdun în Dosarul nr. 1.752/286/2002 al Tribunalului Mureș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 708

din 19 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IX pct. 5 din Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IX pct. 5 din Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, excepție ridicată de Andrei Horia Ursu în Dosarul nr. 10.805/4/2005 al Tribunalului București — Secția I penală.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, apărătorul ales cu delegație la dosar, precum și, personal, părțile Marin Pîrvulescu și Anastase Cavaliotti. Se constată lipsa părții Gheorghe Vasile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Apărătorul autorului excepției solicită admiterea acesteia, deoarece dispozițiile legale criticate, prin termenul stabilit, instituie un regim discriminator și încalcă regulile unui proces echitabil prin imposibilitatea de a cunoaște conținutul actului care se contestă.

De asemenea, depune concluzii scrise.

Părțile Marin Pîrvulescu și Anastase Cavaliotti solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând, între altele, jurisprudența Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 10.805/4/2005, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. IX pct. 5 din Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale**, excepție ridicată de Andrei Horia Ursu în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul legal criticat aduce atingere dispozițiilor constituționale invocate, deoarece reglementează cu privire la situații juridice născute anterior intrării în vigoare a legii noi, instituie un tratament vădit discriminator prin raportare la data de aplicare a normelor tranzitorii și afectează dreptul la un proces echitabil, întrucât partea interesată este pusă în situația de a contesta un act fără să-i cunoască conținutul.

Tribunalul București — Secția I penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin limitarea de către legiuitor a posibilității de a face plângere la instanța de judecată în anumite termene și condiții nu se aduce atingere dispozițiilor constituționale ale art. 15, 16 și 21.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. IX pct. 5 din Legea nr. 281/2003 au început să se aplice de la data de 1 ianuarie 2004, astfel că nu se încalcă principiul neretroactivității legii.

Termenul de un an stabilit pentru introducerea plângerii potrivit art. 278¹ din Codul de procedură penală este un interval de timp suficient pentru ca partea interesată să afle conținutul actului pe care dorește să îl atace, iar dispoziția legală criticată se aplică în mod uniform tuturor persoanelor aflate în aceeași situație, fapt pentru care nu poate contraveni nici dreptului la un proces echitabil, nici principiului egalității în drepturi.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate se aplică în mod exclusiv de la data intrării în vigoare a Legii nr. 281/2003, iar acest aspect rezultă chiar din conținutul acestor texte. De asemenea, art. IX pct. 5 din Legea nr. 281/2003 se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, și nu este de natură a aduce atingere soluționării cauzelor într-un termen rezonabil și îndeplinirii condițiilor unui proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. IX pct. 5 din Legea nr. 281/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003, care au următorul conținut: „*În cazul rezoluțiilor de neîncepere a urmăririi penale, al ordonanțelor ori, după caz, al rezoluțiilor de clasare, scoatere de sub urmărire penală sau*

de încetare a urmăririi penale, date de procuror până la intrarea în vigoare a prezentei legi, termenul de introducere a plângerii prevăzute în art. 278¹ din Codul de procedură penală este de un an și curge de la intrarea în vigoare a prezentei legi, dacă nu s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale.“

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) referitoare la principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și ale art. 1 alin. (5) referitoare la obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IX pct. 5 din Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, excepție ridicată de Andrei Horia Ursu în Dosarul nr. 10.805/4/2005 al Tribunalului București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 712

din 24 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Banca Populară Română, prin lichidator judiciar Societatea Comercială „Real Reorganizare, Administrare, Lichidare” — S.R.L. din București — Agenția Tulcea, în Dosarul nr. 1.848/2006 al Judecătoriei Tulcea.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. IX pct. 5 din Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale au mai fost supuse instanței de control constituțional prin raportare la aceleași dispoziții invocate și în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 72 din 8 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 15 martie 2005, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate pentru considerentele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, cele statuate prin decizia menționată își păstrează valabilitatea.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.848/2006, **Judecătoria Tulcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Banca Populară Română, prin lichidator judiciar Societatea Comercială „Real Reorganizare, Administrare, Lichidare” — S.R.L. din București — Agenția Tulcea, într-o cauză ce are ca obiect suspendarea executării silită.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că alineatul 4 al art. 403 din Codul de procedură civilă contravine prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) și ale art. 129, deoarece judecata se face fără citarea părților, împiedicând creditorul să-și facă apărărilor necesare și permițând debitorului să tergiverseze executarea silită. De asemenea, se încalcă și

dreptul la apărare, deoarece hotărârea prin care instanța se pronunță în astfel de cauze nu este supusă nici unei căi de atac. În continuare, se arată că textul de lege criticat încalcă și prevederile art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale.

Judecătoria Tulcea apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), precum și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă. Alineatul 4 al art. 403 a fost modificat prin pct. 71 din Legea nr. 219/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din data de 14 iulie 2005.

Textul criticat are următorul conținut: *„În cazuri urgente, dacă s-a plătit cautiunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare de către instanță. Încheierea nu este supusă nici unei căi de atac. Cauțiunea care trebuie depusă este în cuantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 5 milioane lei pentru cererile neevaluabile în bani. Cauțiunea depusă este deductibilă din cautiunea stabilită de instanță, dacă este cazul.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor

constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24 alin. (1) referitoare la dreptul la apărare, precum și ale art. 129 referitoare la folosirea căilor de atac. De asemenea, autorul excepției invocă și încălcarea prevederilor art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 236 din 9 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 28 martie 2006, a statuat că dispozițiile art. 403 alin. 4 prevăd posibilitatea ca președintele instanței să dispună, pe calea ordonanței președințiale, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare, care se judecă potrivit regulilor de procedură din dreptul comun. Așadar, suspendarea provizorie se dispune ca o măsură vremelnică, în scopul păstrării unui drept care s-ar păgubi prin întârziere ori al prevenirii unei pagube iminente care nu s-ar putea repara. Împrejurarea că împotriva încheierii instanței prin care s-a dispus o asemenea suspendare provizorie nu se poate promova nici o cale de atac nu este de natură să înfrângă dispozițiile constituționale referitoare la accesul liber la justiție, la folosirea căilor de atac și la înfăptuirea justiției, deoarece legiuitorul, în virtutea prerogativelor conferite de art. 126 alin. (2) din Constituție, poate stabili reguli de procedură diferite, adecvate fiecărei situații juridice, iar pe de altă parte, prevederile constituționale nu garantează folosirea tuturor căilor de atac.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate potrivit căreia dispozițiile art. 403 alin. 4 contravin prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea fundamentală, Curtea constată că prin Decizia nr. 8 din 10 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 17 februarie 2006, a statuat că aceasta este neîntemeiată, având în vedere, pe de-o parte, urgența care impune suspendarea provizorie a executării silite — urgență care nu îngăduie întârzieri generate de exercitarea vreunei căi de atac împotriva încheierii instanței —, iar pe de altă parte, faptul că măsura provizorie dispusă de președintele instanței nu îl prejudiciază pe creditor în valorificarea pretențiilor sale, acesta beneficiind de toate drepturile și garanțiile procedurale, fiind apărat prin instituirea unei cauțiuni de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 5 milioane lei pentru cererile neevaluabile în bani, cauțiune menită să acopere eventualele daune cauzate acestuia prin suspendarea provizorie a executării silite.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Banca Populară Română, prin lichidator judiciar Societatea Comercială „Real Reorganizare, Administrare, Lichidare” — S.R.L. din București — Agenția Tulcea, în Dosarul nr. 1.848/2006 al Judecătoria Tulcea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****pentru modificarea art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 2.112/2004
privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Centrul de transfer tehnologic CETRANSINO din cadrul Universității din Pitești“**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Articolul 2 din Hotărârea Guvernului nr. 2.112/2004 privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Centrul de transfer tehnologic CETRANSINO din cadrul Universității din Pitești“, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.152 din 6 decembrie 2004, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din bugetul de stat prin bugetul Ministerului Educației și Cercetării, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, din surse proprii, precum și din alte surse legal constituite, conform programului de investiții publice aprobat potrivit legii.“

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul educației și cercetării,

Mihail Hărdău

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 22 noiembrie 2006.

Nr. 1.627.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRĂRE****privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului a unor mijloace fixe
concesionate Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica“ — S.A.,
Sucursala de Transport Sibiu**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2) și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările ulterioare, precum și al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Poziția referitoare la bunul din domeniul public, denumit „Stație 400/220/110 kV Sibiu Sud“, cu numărul de inventar M.F. 62197, din anexa nr. 7 la Hotărârea Guvernului nr. 2.060/2004 pentru aprobarea inventarelor bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.129 din 30 noiembrie 2004, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu poziția din anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului a unor mijloace fixe, părți componente ale bunului prevăzut la art. 1, aflate în

concesiunea Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica“ — S.A., Sucursala de Transport Sibiu, amplasate în Stația electrică de sistem 400/220/110 kV Sibiu Sud, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Trecerea în domeniul privat al statului se face în vederea scoaterii din funcțiune și a valorificării, în condițiile legii, a mijloacelor prevăzute la art. 2.

Art. 4. — Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica“ — S.A. va efectua operațiunile prevăzute la art. 3.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul economiei și comerțului,

Darius Meșca,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 22 noiembrie 2006.

Nr. 1.630.

INVENTARUL BUNURILOR DIN DOMENIUL PUBLIC

Nr. MFP	Cod clasificare	Denumire	Descriere tehnică (pe scurt)	Vecinătăți (după caz)	Adresa	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoare de inventar -lei-	Baza legală	Situația juridică	Tip bun
62.197	8.14	Stația 400/220/ 110 kV Sibiu Sud	UNITATE REGLAJ NR. 95701 400KV 1-458.765 lei TRAFO SB SUD NR. 95131 200MVA 807.631 lei AUTOTRAFO 400/220KV S=94398/74 1.791.338 lei UNITATE DE REGLAJ AT3 S=85766 189.231 lei CELULĂ LEA 400KV TANTĂRENI- SIBIU SUD 541.419 lei CELULĂ LEA 400KV BRAȘOV-SIBIU 576.065 lei CELULE 400KV IN STAȚIA 400 KV 3.947.640 lei CELULĂ LEA 400KV TANTĂRENI- SIBIU SUD 376.768 lei CELULE 400KV IN STAȚIA 400 KV 376.768 lei CABINĂ DE PROTECȚIE NR. 1 -969 lei CABINĂ DE PROTECȚIE NR. 2 -969 lei CABINĂ DE PROTECȚIE NR. 3 -969 lei CABINĂ DE PROTECȚIE NR. 4 -969 lei CABINĂ DE PROTECȚIE NR. 5 -969 lei CELULĂ 400KV MINTIA STAȚIA 400 KV -446.720 lei BATERIE STATIONARĂ FULMEN 220-420 AH 15.652 lei UNITATE PRINCIPALĂ AT4-88152 577.015 lei INSTALATIE DE AER COMPRIMAT 11 lei ECHIPAMENT MONITORIZARE H2 S-A-50-0279 -14.689 lei FILTRU DE CUPLAJ AKE 100 TANTARENI 3100078 -1.574 lei FILTRU DE CUPLAJ AKE 100 TANTARENI 3100080 -1.574 lei CABLU DE IF-FILTRU CUPLAJ CAMERA TC 3100081 -1.400 lei DULAP ECHIP PLC TIP ESB 2000 I TANTARENI 28.292 lei BOBINA DE BLOC AJ TANTARENI 3100083 -11.844 lei BOBINA DE BLOC AJ TANTARENI 3100084 -11.844 lei teren domeniu public 101.316 mp.	SC Retrasib Sibiu	Tara România, județ Sibiu, MRJ Sibiu	1976	11.181.085	HG 365/1998/ HG/431/2006	concesionat	imobil

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

LISTA
mijloacelor fixe care trec din domeniul public al statului
în domeniul privat al statului în vederea scoaterii din funcțiune și a valorificării

Nr. de identificare atribuit de MFP	Cod de clasificare	Denumirea mijlocului fix	Nr. de inventar	Valoare de inventar lei -	Valoare amortizată lei-	Valoare rămasă de amortizat * -lei-
0	1	2	3	4		5
		UNITATE REGLAJ NR. 95701 400KV	3321062	1,458,765	1,458,765	0
		TRAFOSUD NR. 95431 200MVA	3321146	807,631	807,631	0
		AUTOTRAFO 400/220KV S=94398/74	3000021	1,791,338	1,791,338	0
		UNITATE DE REGLAJ AT3 S=85766	3321355	189,231	189,231	0
		CELULĂ LEA 400KV TAŢĂRENI-SIBIU SUD	3371329	541,419	541,419	0
		CELULĂ LEA 400KV BRAŞOV-SIBIU	3371331	576,065	576,065	0
		CELELE 400KV ÎN STAŢIA 400 KV	3371333	3,947,640	3,947,640	0
		CELULĂ LEA 400KV TAŢĂRENI-SIBIU SUD	3371330	376,768	376,768	0
		CELELE 400KV ÎN STAŢIA 400 KV	3371332	376,768	376,768	0
62197	8.14	STAŢIA 400/220/110KV SIBIU SUD	2171022	4,000	969	3,031
		CABINĂ DE PROTECŢIE NR. 1	2171024	4,000	969	3,031
		CABINĂ DE PROTECŢIE NR. 2	2171025	4,000	969	3,031
		CABINĂ DE PROTECŢIE NR. 3	2171026	4,000	969	3,031
		CABINĂ DE PROTECŢIE NR. 4	2171027	4,000	969	3,031
		CABINĂ DE PROTECŢIE NR. 5	2100000	1,035,926	446,720	589,206
		CELULĂ 400KV MINTIA STAŢIA 400 KV	3100001	31,800	15,652	16,148
		BATERIE STAŢIONARĂ FULMEN 220/420 AH	3320997	747,108	577,015	170,093
		UNITATE PRINCIPALĂ AT4-88152	2271032	11	11	0
		INSTALAŢIE DE AER COMPRIMAT	4100049	27,550	14,689	12,861
		ECHIPAMENT MONITORIZARE H2 S:A-50-0279		11,928,020	11,124,555	803,465
		TOTAL				

* valoare înregistrată în domeniul privat al statului conform OUG 164/2005, privind diminuarea valorii bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului în vederea recuperării valorii ramase neamortizate de către Compania Națională de Transport al Energiei Electrice "Transelectrica" - S.A., aprobată prin Legea nr. 70/2006.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind preluarea unor sectoare de drum județean cu investiția „Pasaj denivelat în municipiul Lugoj pe drumul Buziașului“ din domeniul public al județului Timiș și din administrarea Consiliului Local al Municipiului Lugoj, județul Timiș, în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, în vederea realizării activităților de interes național de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., precum și încadrarea acestora în categoria drumurilor naționale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (2) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, al art. 12 și 22¹ din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România“, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă preluarea unor sectoare de drum județean cu investiția „Pasaj denivelat în municipiul Lugoj pe drumul Buziașului“, identificate potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al județului Timiș și din administrarea Consiliului Local al Municipiului Lugoj, județul Timiș, în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, în vederea realizării activităților de interes național de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.

(2) Sectoarele de drumuri județene preluate potrivit alin. (1) se încadrează în categoria funcțională a drumurilor naționale.

Art. 2. — Predarea-preluarea sectoarelor de drum județean prevăzute la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între Consiliul Local al Municipiului Lugoj și Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 20 iulie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,
Mircea Nicu Toader,
secretar de stat

p. Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Constantin Dascălu,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 22 noiembrie 2006.
Nr. 1.635.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a sectoarelor de drum județean care se preiau din domeniul public al județului Timiș și din administrarea Consiliului Local al Municipiului Lugoj, județul Timiș, în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, în vederea realizării activităților de interes național de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.

Denumirea și locul unde sunt situate sectoarele de drum județean	Persoana juridică de la care se preiau sectoarele de drum județean	Persoana juridică la care se preiau sectoarele de drum județean	Lungimea totală a sectoarelor de drum județean și pozițiile kilometrice	Indicativ vechi	Indicativ nou
DJ 592	Domeniul public al județului Timiș și din administrarea Consiliului Local al Municipiului Timiș, județul Timiș	Domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului	Lungime tronson = 3,3 km (54+200—57+500)	DJ 592	DN

Denumirea și locul unde sunt situate sectoarele de drum județean	Persoana juridică de la care se preiau sectoarele de drum județean	Persoana juridică la care se preiau sectoarele de drum județean	Lungimea totală a sectoarelor de drum județean și pozițiile kilometrice	Indicativ vechi	Indicativ nou
DJ 592 cu „Pasaj denivelat în municipiul Lugoj pe drumul Buziașului“	Domeniul public al județului Timiș și din administrarea Consiliului Local al Municipiului Timiș, județul Timiș	Domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului	Lungime tronson = 1 km (55+700—56+700)	DJ 592	DN

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind darea în administrarea Ministerului Administrației și Internelor a unui imobil trecut în proprietatea publică a statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă darea în administrarea Ministerului Administrației și Internelor — Inspectoratul Județean de Poliție Arad a unui imobil situat în orașul Ineu, județul Arad, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, trecut în

proprietatea publică a statului prin Hotărârea nr. 36 din 10 aprilie 2006 a Consiliului Local al Orașului Ineu.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 1 se va face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,
Mircea Nicu Toader,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 22 noiembrie 2006.

Nr. 1.637.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului proprietate publică a statului, care se dă în administrarea Ministerului Administrației și Internelor — Inspectoratul Județean de Poliție Arad

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Orașul Ineu, Calea Aradului nr. 1—3, județul Arad	Consiliul Local al Orașului Ineu	Ministerul Administrației și Internelor — Inspectoratul Județean de Poliție Arad	<u>Pavilion administrativ, P+1</u> Suprafața construită = 386 m ² Suprafața desfășurată = 772 m ² <u>Cabină poartă P 1</u> Suprafața construită = 31,40 m ² Suprafața desfășurată = 31,40 m ² <u>Cabină poartă P 3</u> Suprafața construită = 6,0 m ² Suprafața desfășurată = 6,0 m ² Suprafața totală a terenului = 2.280 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind aprobarea încadrării în categoria funcțională a drumurilor comunale
a unui drum de interes local, situat în județul Cluj

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 12 și 13 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă încadrarea în categoria funcțională a drumurilor comunale a unui drum de interes local, prin prelungirea traseului actual al DC 141 A, de la km 2+000 la km 8+800, originea km 0+000 DJ 108 C, destinația km 8+800 Gilău (DN 1), cu lungimea totală de 8,800 km, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 și 338 bis din 20 iulie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,
Mircea Nicu Toader,
 secretar de stat

p. Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Constantin Dascălu,
 secretar de stat

Ministrul delegat pentru lucrări publice
 și amenajarea teritoriului,
László Borbély

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 22 noiembrie 2006.
 Nr. 1.639.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
a drumului de interes local, situat în județul Cluj, care se prelungeste

Denumirea drumului	Traseul drumului	Poziția kilometrică		Lungimea reală (km)	Provine din
		Origine	Destinație		
DC 141 A	DJ 108 C—Viștea—Gilău (DN 1)	De la km 0+000	la km 8+800	8,800	DC 141 A și drum de exploatare

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului
Administrației și Internelor în domeniul public al municipiului Ploiești
și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Ploiești, județul Prahova

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea fără plată a unui imobil, situat în municipiul Ploiești, județul Prahova, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al

statului și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor în domeniul public al municipiului Ploiești și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Ploiești, județul Prahova.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
p. Ministrul administrației și internelor,
Mircea Nicu Toader,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 22 noiembrie 2006.
Nr. 1.641.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului care se transmite fără plată din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor în domeniul public al municipiului Ploiești și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Ploiești, județul Prahova

Locul unde este situat imobilul care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului	Codul de clasificare și numărul de inventar atribuit de M.F.P.
Municipiul Ploiești, Aleea Ghighiului nr. 9, județul Prahova	Statul român, din administrarea Ministerului Administrației și Internelor	Municipiul Ploiești, în administrarea Consiliului Local al Municipiului Ploiești	Suprafața totală a terenului = 5.657,74 m ² Suprafața construită = 1.314,74 m ² Suprafața desfășurată = 1.300,3 m ² C1 — 482,82 m ² C2 — 21,49 m ² C3 — 166,02 m ² C4 — 97,32 m ² C5 — 113,36 m ² C6 — 367,96 m ² C7 — 65,77 m ²	Nr. M.F.P. 102.061

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

COMISIA NAȚIONALĂ PENTRU CONTROLUL ACTIVITĂȚILOR NUCLEARE

ORDIN

privind completarea Ordinului președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 274/2005 pentru aprobarea Normelor privind controlul și supravegherea expedierilor internaționale de deșeuri radioactive implicând teritoriul României

În baza art. 5 din Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată,

în temeiul art. 2 alin. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.627/2003 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare, cu modificările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 43 alin. 1 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată,

președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 274/2005 pentru aprobarea Normelor privind controlul și supravegherea expedierilor internaționale de deșeuri radioactive implicând teritoriul României, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 967 din 1 noiembrie 2005, se completează după cum urmează:

După articolul 6 se introduce un nou articol, articolul 7, cu următorul cuprins:

„Art. 7. — Prezentul ordin transpune Directiva Consiliului nr. 92/3/EURATOM din 3 februarie 1992 privind supravegherea și controlul transporturilor de deșeuri radioactive între statele membre și în interiorul sau în afara

Comunității, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 35 din 12 februarie 1992.“

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare,
Anton Coroianu

București, 9 noiembrie 2006.
Nr. 322.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU ÎNTREPRINDERI MICI ȘI MIJLOCII ȘI COOPERAȚIE

O R D I N

privind modificarea Regulamentului de organizare și funcționare a oficiilor teritoriale pentru întreprinderi mici și mijlocii și cooperatie

Având în vedere prevederile art. 31 alin. (2) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 4¹ alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 753/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie emite prezentul ordin.

Art. I. — Regulamentul de organizare și funcționare a oficiilor teritoriale pentru întreprinderi mici și mijlocii și cooperatie, aprobat prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie nr. 115/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 5 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Alineatul (2) al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„(2) OTIMMC au sediul în municipiile Brașov, Cluj-Napoca, Constanța, Craiova, Galați, Iași, Târgu Mureș,

Târgoviște și Timișoara și își desfășoară activitatea pentru regiunile prevăzute în anexa nr. 1.“

2. Anexa nr. 1 la regulament se înlocuiește cu anexa la prezentul ordin.

Art. II. — Personalul angajat în cadrul centrelor de informare, consultanță și instruire din cadrul oficiilor teritoriale pentru întreprinderi mici și mijlocii și cooperatie existente va fi redistribuit în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare de la 1 ianuarie 2007.

p. Președintele Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie,
Bogdan Dumitrache

București, 3 noiembrie 2006.
Nr. 323.

ANEXĂ
(Anexa nr. 1 la regulament)

REGIUNILE de activitate a oficiilor teritoriale pentru întreprinderi mici și mijlocii și cooperatie

Nr. crt.	Oficiul teritorial	Regiunea de activitate pe județe
1.	BRAȘOV	Argeș Brașov Ilfov Prahova
2.	CLUJ-NAPOCA	Alba Cluj Maramureș Satu Mare Sălaj
3.	CONSTANȚA	Călărași Constanța Ialomița Tulcea

Nr. crt.	Oficiul teritorial	Regiunea de activitate pe județe
4.	CRAIOVA	Dolj Gorj Mehedinți Olt Vâlcea
5.	GALAȚI	Galați Vrancea Buzău Brăila
6.	IAȘI	Bacău Botoșani Iași Neamț Suceava Vaslui
7.	TÂRGU MUREȘ	Bistrița-Năsăud Covasna Harghita Mureș Sibiu
8.	TÂRGOVIȘTE	Dâmbovița Giurgiu Teleorman
9.	TIMIȘOARA	Arad Bihor Caraș-Severin Hunedoara Timiș

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE

O R D I N

pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a comisiei de monitorizare și competență profesională pentru cazurile de malpraxis

Având în vedere prevederile art. 668 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice, văzând Referatul de aprobare al Secretariatului de Stat pentru Relația cu Parlamentul și Sindicatele nr. E.N./6.282 din 6 noiembrie 2006,

ministrul sănătății publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a comisiei de monitorizare și competență profesională pentru cazurile de malpraxis, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Comisia de monitorizare și competență profesională pentru cazurile de malpraxis va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 6 noiembrie 2006.
Nr. 1.343.

REGULAMENTUL

de organizare și funcționare a comisiei de monitorizare și competență profesională pentru cazurile de malpraxis

CAPITOLUL I

Componenta comisiei

Art. 1. — Comisia de monitorizare și competență profesională pentru cazurile de malpraxis, denumită în continuare *comisie*, se constituie în conformitate cu dispozițiile art. 668 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările ulterioare.

Art. 2. — Comisia funcționează la nivelul autorităților de sănătate publică județene și a municipiului București.

Art. 3. — Comisia este alcătuită din 13 membri, după cum urmează:

a) 2 reprezentanți ai autorităților de sănătate publică județene sau a municipiului București, după caz, dintre care unul este, obligatoriu, directorul adjunct al autorității de sănătate publică respective, numiți prin decizie a conducătorului acestor instituții;

b) 2 reprezentanți ai casei județene de asigurări de sănătate sau a municipiului București, după caz, numiți prin decizie a președintelui-director general al casei respective;

c) 2 reprezentanți ai colegiului județean al medicilor, numiți prin decizie a președintelui instituției respective;

d) 2 reprezentanți ai colegiului județean al medicilor dentiști, numiți prin decizie a președintelui instituției respective;

e) 2 reprezentanți ai colegiului județean al farmaciștilor, numiți prin decizie a președintelui instituției respective;

f) 2 reprezentanți ai ordinului județean al asistenților și moșelor din România, numiți prin decizie a președintelui instituției respective;

g) un expert medico-legal, numit prin decizie a conducătorului instituției din care face parte.

Art. 4. — Durata mandatului de membru al comisiei este de 4 ani, fiecare membru al comisiei putând fi reînvestit, la propunerea instituției din care face parte.

Art. 5. — (1) În cazul imposibilității definitive de exercitare a mandatului de către unul dintre membri, instituția care l-a numit va desemna înlocuitorul acestuia pentru durata restantă a mandatului.

(2) Se consideră imposibilitate definitivă de exercitare a mandatului orice împrejurare care creează o indisponibilizare cu o durată de 90 de zile consecutive.

Art. 6. — Membrii comisiei trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie cetățeni români cu domiciliul în România;

b) să aibă o bună reputație și pregătire profesională;

c) să aibă cel puțin 5 ani vechime în domeniul său de activitate;

d) să nu fi săvârșit în exercitarea profesiei un act de malpraxis stabilit printr-o hotărâre judecătorească definitivă;

e) să nu aibă cazier judiciar.

Art. 7. — Calitatea de membru al comisiei încetează în următoarele situații:

a) la expirarea termenului pentru care a fost numit;

b) prin demisie;

c) prin revocare de către instituția/organismul profesional care l-a desemnat;

d) prin înlocuire, în condițiile art. 5.

CAPITOLUL II

Incompatibilități

Art. 8. — (1) Fiecare membru al comisiei este obligat să declare dacă are vreo legătură directă sau indirectă,

familială, personală, profesională ori financiară, cu vreuna dintre persoanele fizice sau juridice implicate în cazul supus cercetării.

(2) Dacă vreun membru al comisiei se află în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1), acesta completează o declarație de abținere pentru conflict de interese în cauză și nu poate participa la ședințele comisiei ocazionate de cercetarea cazului respectiv.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și expertului sau grupului de experți desemnat.

CAPITOLUL III

Conducerea comisiei

Art. 9. — (1) Comisia este codusă de directorul adjunct al autorității de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, care are calitatea de președinte al acesteia.

(2) Membrii comisiei își desemnează, prin vot, 2 vicepreședinți care asigură împreună cu președintele conducerea activității comisiei.

(3) Președintele este reprezentantul de drept al comisiei.

(4) În cazul imposibilității temporare de exercitare a prerogativelor președintelui, reprezentarea comisiei revine unuia dintre vicepreședinții acesteia, desemnat de președinte.

(5) Dacă atât președintele, cât și vicepreședinții se află în imposibilitate de exercitare a prerogativelor, reprezentarea comisiei va fi asigurată de decanul de vârstă dintre ceilalți membri ai comisiei.

CAPITOLUL IV

Atribuțiile comisiei

Art. 10. — Comisia are următoarele atribuții principale:

a) desemnează, prin tragere la sorți, din lista județeană a experților, un grup de experți sau un expert, în funcție de complexitatea cazului, însărcinat cu efectuarea unui raport asupra cazului;

b) repartizează dosarele cuprinzând documentația cazurilor cercetate experților desemnați, spre analiză și evaluare, în vederea efectuării raportului asupra cazurilor respective;

c) dacă dosarul nu conține toate documentele necesare în vederea elucidării cazului expertizat, solicită instituțiilor abilitate, precum și persoanei care a sesizat comisia prezentarea de documente și de informații suplimentare referitoare la cazul respectiv;

d) primește de la experții desemnați, în termenul legal, rapoartele cazurilor expertizate;

e) pune la dispoziția părților interesate, la solicitarea scrisă a acestora, o copie a raportului experților și a documentelor medicale care au stat la baza acestuia;

f) verifică, înainte de a da curs sesizării, calitatea persoanei care a sesizat comisia, pe baza următoarelor documente:

— actul de identitate al persoanei care a făcut sesizarea, atunci când această persoană este aceeași cu persoana considerată victima cazului de malpraxis invocat;

— documentul din care rezultă dreptul de reprezentare al persoanei care se consideră victima unui act de malpraxis, atunci când sesizarea este adresată prin reprezentantul legal al acesteia;

— documente legale din care reiese calitatea de succesori al persoanei decedate ca urmare a unui act de malpraxis imputabil unei activități de prevenție, diagnostic și tratament;

g) emite dispoziții privind prezentarea de documente, situații, informații și audieri solicitate și considerate necesare de către experții desemnați, pe parcursul cercetării cazului supus expertizării;

h) stabilește, prin decizie adoptată în maximum 3 luni de la data sesizării, dacă în cauză a fost sau nu o situație de malpraxis;

i) comunică decizia, în termen de 5 zile calendaristice de la data adoptării, tuturor persoanelor implicate, inclusiv asigurătorului;

j) întocmește un raport anual detaliat pe care îl prezintă Ministerului Sănătății Publice până la data de 1 februarie a anului următor celui pentru care se întocmește acest raport;

k) ține evidența tuturor sesizărilor adresate comisiei și monitorizează cazurile de malpraxis stabilite prin deciziile adoptate;

l) răspunde de respectarea reglementărilor în vigoare cu privire la asigurarea confidențialității asupra tuturor informațiilor care au legătură cu cazurile deduse judecătii;

m) alte atribuții prevăzute de legislația în vigoare.

CAPITOLUL V

Activitatea comisiei

Art. 11. — Comisia se întrunește în ședință la solicitarea președintelui, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data înregistrării sesizării adresate acesteia.

Art. 12. — Ședințele comisiei sunt conduse de către președinte, iar în lipsa acestuia, de către cei îndreptățiți potrivit dispozițiilor prezentului regulament.

Art. 13. — (1) Cvorumul necesar pentru a lua hotărâri valide este de cel puțin trei pătrimi din numărul membrilor comisiei, iar hotărârile se adoptă cu votul a jumătate plus unu din numărul membrilor prezenți.

(2) În caz de egalitate de voturi, votul președintelui sau, în absența acestuia, cel al înlocuitorului de drept care conduce ședința comisiei este decisiv.

(3) În situația în care nu este întrunit cvorumul necesar prevăzut la alin. (1), ședința se amână pentru 7 zile calendaristice.

(4) Hotărârea adoptată este obligatorie pentru toți membrii comisiei, membrii care au votat împotriva și cei absenți putându-și consemna opinia separată în procesul-verbal al ședinței respective.

(5) Membrii comisiei își exercită mandatul potrivit legii. Ei răspund pentru activitatea lor în mod solidar, cu excepția situației în care au votat împotriva unei hotărâri și au consemnat opinia separată în procesul-verbal.

Art. 14. — Comisia are ștampilă proprie, iar actele acesteia sunt semnate numai de președinte.

Art. 15. — Sediul comisiei este la autoritatea de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București.

Art. 16. — (1) Cheltuielile ocazionate de prezența la lucrări a membrilor comisiei se suportă de fiecare instituție care are reprezentanți desemnați, aceștia fiind considerați în deplasare în interes de serviciu.

(2) Celelalte cheltuieli de funcționare, respectiv pentru rechizite, poștă etc., se suportă de autoritatea de sănătate publică în care își are sediul comisia.

Art. 17. — Pentru fiecare ședință a comisiei se întocmește câte un proces-verbal care este semnat de către toți membrii prezenți ai comisiei.

Art. 18. — (1) După primirea sesizării, comisia verifică dacă autorul acesteia are calitatea prevăzută de lege, pe baza documentelor menționate la art. 10 lit. f).

(2) Dacă în urma analizei documentelor menționate la art. 10 lit. f) se constată că sesizarea nu a fost făcută de către persoanele îndreptățite, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, comisia respinge sesizarea ca fiind nefondată și clasează cazul, comunicând persoanei care a făcut sesizarea decizia adoptată.

(3) În cazul în care comisia constată împlinirea termenului de prescripție prevăzut la art. 677 din Legea nr. 95/2006, cu modificările ulterioare, comisia clasează cazul.

Art. 19. — După primirea raportului asupra cazului, întocmit de expertul sau grupul de experți desemnat, comisia analizează documentul înaintat și stabilește, prin decizie, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data primirii lui, dacă în cauză a fost sau nu un caz de malpraxis.

Art. 20. — Decizia se comunică tuturor persoanelor implicate, inclusiv asigurătorului, în termen de 5 zile calendaristice.

Art. 21. — (1) Comisia ține o evidență strictă a sesizărilor primite, a documentației aferente fiecărui caz expertizat, a proceselor-verbale întocmite în cadrul ședințelor comisiei, a deciziilor luate, precum și a altor documente depuse la comisie sau emise de aceasta.

(2) Documentele menționate la alin. (1) se arhivează potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 22. — Pentru îndeplinirea atribuțiilor legale, comisia adoptă hotărâri și emite decizii, sub semnătura președintelui, cu respectarea dispozițiilor prezentului regulament.

CAPITOLUL VI

Confidențialitatea informațiilor

Art. 23. — Întreaga procedură de stabilire a cazurilor de malpraxis, până în momentul sesizării instanței, este confidențială.

Art. 24. — Încălcarea confidențialității de către membrii comisiei sau experții desemnați de aceasta atrage sancțiuni profesionale și administrative, conform dispozițiilor legale.

CAPITOLUL VII

Modul de sesizare a comisiei

Art. 25. — Comisia poate fi sesizată de:

a) persoana sau, după caz, reprezentantul legal al acesteia, care se consideră victima unui act de malpraxis săvârșit în exercitarea unei activități de prevenție, diagnostic și tratament;

b) succesorii persoanei decedate ca urmare a unui act de malpraxis imputabil unei activități de prevenție, diagnostic și tratament.

Art. 26. — (1) Persoanele menționate la art. 25 înaintează comisiei o sesizare scrisă care trebuie să cuprindă, în mod obligatoriu, cel puțin următoarele date:

a) numele și prenumele persoanei care face sesizarea;

b) calitatea persoanei care face sesizarea, în sensul prevăzut la art. 25;

c) numele și prenumele persoanei care se consideră victima unui caz de malpraxis (dacă este diferită de persoana care face sesizarea);

d) numele și prenumele autorului actului de malpraxis sesizat, săvârșit în exercitarea unei activități de prevenție, diagnostic și tratament;

- e) data efectuării actului de malpraxis sesizat;
- f) descrierea faptei și a împrejurărilor acesteia;
- g) prejudiciul produs victimei actului de malpraxis sesizat.

Art. 27. — La sesizarea întocmită cu respectarea cerințelor menționate la alin. (1), persoanele îndreptățite să sesizeze comisia cu privire la un act de malpraxis sunt obligate să anexeze următoarele documente:

- a) copii ale documentelor medicale în susținerea afirmațiilor cuprinse în sesizarea adresată comisiei;
- b) copii ale documentelor legale din care să rezulte calitatea persoanei care a sesizat comisia.

Art. 28. — Sesizările adresate comisiei, care nu respectă dispozițiile legale și ale prezentului regulament, sunt respinse ca fiind nefondate și se clasează cazul, comunicându-i-se persoanei care a făcut sesizarea decizia adoptată, în termen de 5 zile calendaristice de la data adoptării acesteia.

CAPITOLUL VIII

Experții

Art. 29. — Comisia desemnează, prin tragere la sorți, din lista județeană a experților, un grup de experți sau un expert, în funcție de complexitatea cazului, însărcinat cu efectuarea unui raport asupra cazului.

Art. 30. — Experții prevăzuți la art. 29 au acces la toate documentele medicale aferente cazului, a căror cercetare o consideră necesară, și au dreptul de a audia și de a înregistra depozițiile tuturor persoanelor implicate.

Art. 31. — Experții întocmesc, în termen de 30 de zile, un raport asupra cazului, pe care îl înaintează comisiei.

Art. 32. — (1) Experții desemnați pentru cercetarea cazului sunt obligați să păstreze confidențialitatea asupra tuturor informațiilor care au legătură cu cazul respectiv, în condițiile legii.

(2) Încălcarea confidențialității de către experții desemnați atrage sancțiuni profesionale și administrative, conform dispozițiilor legale în vigoare.

CAPITOLUL IX

Deciziile comisiei

Art. 33. — Comisia adoptă o decizie asupra cazului, în maximum 3 luni de la data sesizării.

Art. 34. — Comisia stabilește, prin decizie, dacă în cauză a fost sau nu o situație de malpraxis, având în vedere, obligatoriu, cel puțin următoarele criterii:

- a) existența unei fapte produse în exercitarea unei activități de prevenție, diagnostic și tratament;
- b) fapta să fie cauzatoare de prejudiciu patrimonial sau moral;
- c) vinovăția făptuitorului;
- d) raportul de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu.

Art. 35. — Decizia se comunică tuturor persoanelor implicate, inclusiv asigurătorului, în termen de 5 zile calendaristice, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

Art. 36. — În cazul în care asigurătorul sau oricare dintre părțile implicate nu este de acord cu decizia comisiei, o poate contesta la instanța de judecată competentă, în termen de 15 zile de la data comunicării deciziei.

CAPITOLUL X

Dispoziții finale

Art. 37. — În termen de 5 zile calendaristice de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, instituțiile implicate sunt obligate să își desemneze reprezentanții în vederea constituirii comisiilor de monitorizare și competență profesională pentru cazurile de malpraxis, la nivelul autorităților de sănătate publică județene și a municipiului București.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN

pentru acceptarea amendamentelor la Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.70(69) a Comitetului Securității Maritime din 18 mai 1998 și prin Rezoluția MSC.155(78) a Comitetului Securității Maritime din 20 mai 2004

În temeiul prevederilor art. 2 pct. 17 și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se acceptă amendamentele la Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.70(69) a Comitetului Securității Maritime din 18 mai 1998, prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se acceptă amendamentele la Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC.155(78) a Comitetului Securității Maritime din 20 mai 2004, prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Direcția generală de transport naval și Autoritatea Navală Română vor lua măsurile necesare pentru punerea în aplicare a amendamentelor prevăzute la art. 1 și 2.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,

Radu Mircea Berceanu

București, 1 noiembrie 2006.

Nr. 2.018.

REZOLUȚIA MSC. 70(69)

(adoptată la 18 mai 1998)

**Adoptarea amendamentelor la Convenția internațională din 1979
privind căutarea și salvarea pe mare**

Comitetul Securității Maritime:

abrogă art. 28(b) din Convenția Organizației Maritime Internaționale privind atribuțiile Comitetului,

abrogă, de asemenea, art. III(2)(f) din Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, denumită în continuare *Convenția*, privind procedurile de amendare a anexei la Convenție, exceptând dispozițiile paragrafelor 2.1.4, 2.1.5, 2.1.7, 2.1.10, 3.1.2 și 3.1.3 din aceasta,

considerând că până la sesiunea a 69-a amendamentele propuse la Convenție au circulat în conformitate cu prevederile art. III(2)(a) din aceasta:

1. adoptă, în conformitate cu prevederile art. III(2)(c) din Convenție, amendamentele la Convenție, textul acestora fiind cuprins în anexa la prezenta rezoluție;

2. hotărăște, în conformitate cu art. III(2)(f) din Convenție, că amendamentele se consideră acceptate până la data de 1 iulie 1999, dacă până la această dată nu au notificat obiecțiunile lor la amendamente mai mult de o treime din părți;

3. invită părțile la Convenție să ia notă că, în conformitate cu art. III(2)(h) din Convenție, amendamentele trebuie să intre în vigoare până la data de 1 ianuarie 2000, după acceptarea acestora în conformitate cu paragraful 2 de mai sus;

4. solicită secretarului general, conform art. III(2)(d) din Convenție, să transmită copii autentificate de pe prezenta rezoluție și textul amendamentelor din anexă tuturor părților la Convenție;

5. solicită, de asemenea, secretarului general să transmită copii de pe prezenta rezoluție și anexa sa membrilor Organizației Maritime Internaționale, care nu sunt părți la această Convenție.

*ANEXĂ
la Rezoluția MSC.70(69)***AMENDAMENTE****la Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare**

Textul existent al anexei la Convenție va fi înlocuit cu următorul text, exceptând paragrafele 2.1.4, 2.1.5, 2.1.7, 2.1.10, 3.1.2 și 3.1.3:

CAPITOLUL 1**Termeni și definiții**

1.1. Verbele la timpul viitor sunt folosite în anexă pentru a indica o prevedere a cărei aplicare uniformă de către toate părțile este necesară în interesul siguranței vieții pe mare.

1.2. Verbele la modul condițional sunt folosite în anexă pentru a indica o prevedere a cărei aplicare uniformă de către toate părțile este recomandată în interesul siguranței vieții pe mare.

1.3. Expresiile de mai jos sunt folosite în anexă cu următoarele sensuri:

1. *căutare* — o operațiune în mod normal coordonată de un centru de coordonare a operațiunilor de salvare sau de o filială a centrului de coordonare a operațiunilor de salvare, folosind personalul disponibil și mijloace de localizare a persoanelor aflate în pericol;2. *salvare* — o operațiune de salvare a persoanelor aflate în pericol, de asigurare a asistenței medicale inițiale sau a altor nevoi și trimiterea acestora într-un loc sigur;3. *serviciul de căutare și salvare* — un serviciu prin care se realizează monitorizarea situațiilor de pericol, comunicarea, funcțiile de coordonare și cele de căutare și salvare, incluzând sfaturi medicale, asistență medicală inițială sau evacuare medicală folosind servicii publice ori

private, inclusiv aeronave, nave sau alte ambarcațiuni ori instalații;

4. *regiune de căutare și salvare* — o zonă cu dimensiuni definite, asociată cu un centru de coordonare a operațiunilor de salvare, în care serviciile de căutare și salvare sunt asigurate;5. *centru de coordonare a operațiunilor de salvare* — o unitate însărcinată să asigure organizarea eficientă a serviciilor de căutare și salvare și să coordoneze operațiunile de căutare și salvare într-o regiune de căutare și salvare;6. *filială a centrului de coordonare a operațiunilor de salvare* — o unitate subordonată centrului de coordonare a operațiunilor de salvare, complementară acestuia, în conformitate cu prevederile specifice ale autorităților responsabile;7. *mijloc de căutare și salvare* — orice resursă mobilă, incluzând unitățile desemnate de căutare și salvare, folosită în operațiunile de căutare și salvare;8. *unitate de căutare și salvare* — o unitate alcătuită din personal calificat și dotată cu echipamente adecvate pentru efectuarea de urgență a operațiunilor de căutare și salvare;9. *post de alertare* — orice mijloc destinat să facă legătura între o persoană care raportează o situație de urgență și un centru sau o filială a centrului de coordonare a operațiunilor de salvare;10. *faza de urgență* — termen generic însemnând, după caz, faza de incertitudine, faza de alertă sau faza de pericol;

11. *faza de incertitudine* — situație în care există incertitudine în ceea ce privește siguranța unei persoane, nave sau a unei ambarcațiuni;

12. *faza de alertă* — situație în care există temeri în ceea ce privește siguranța unei persoane, nave sau a unei ambarcațiuni;

13. *faza de pericol* — situație în care este aproape sigur că o persoană, navă sau ambarcațiune este amenințată de un pericol grav și iminent și solicită asistență imediată;

14. *coordonator la fața locului* — o persoană desemnată să coordoneze operațiunile de căutare și salvare într-o zonă specificată;

15. *secretar general* — secretarul general al Organizației Maritime Internaționale.

CAPITOLUL 2

Organizare și coordonare

2.1. Măsuri pentru asigurarea și coordonarea serviciilor de căutare și salvare

2.1.1. Părțile vor participa la dezvoltarea serviciilor de căutare și salvare individual sau în cooperare cu alte state sau cu Organizația Maritimă Internațională, asigurând asistență oricărei persoane aflate în pericol pe mare. La primirea unei informații că o persoană este sau pare să fie în pericol pe mare, autoritățile responsabile ale părții vor lua măsuri urgente pentru a asigura asistența necesară.

2.1.2. Părțile vor stabili, fie individual, fie în cooperare cu alte state, dacă este cazul, următoarele elemente de bază ale serviciului de căutare și salvare:

1. cadrul legal;
2. desemnarea unei autorități responsabile;
3. organizarea de mijloace disponibile;
4. mijloace de comunicare;
5. funcțiile operaționale și de coordonare; și
6. proceduri de perfecționare a serviciilor, incluzând planificarea, relații de cooperare pe plan intern și internațional, operarea și instruirea.

Părțile trebuie, în măsura posibilităților, să respecte standardele minime relevante și liniile directe stabilite de Organizația Maritimă Internațională.

2.1.3. Pentru a beneficia de ajutorul unei infrastructuri de comunicații adecvate stabilite la uscat, de o cale eficientă de alertare de pericol, de o coordonare operațională adecvată de susținere efectivă a serviciilor de căutare și salvare, părțile, fie individual, fie în colaborare cu alte state, vor trebui să se asigure că au fost stabilite suficiente regiuni de căutare și salvare, în interiorul fiecărei zone maritime, în conformitate cu paragrafele 2.1.4 și 2.1.5. Aceste regiuni trebuie să fie adiacente și, pe cât posibil, să nu se suprapună.

2.1.6. Acordul asupra regiunilor sau reglementările la care se face referire în paragrafele 2.1.4 și 2.1.5 vor trebui să fie înregistrate de părțile interesate sau vor fi incluse în planuri scrise, acceptate de părți.

2.1.8. Părțile vor căuta să asigure uniformitate, când este cazul, între serviciile de căutare și salvare maritime și cele aeronautice, când se are în vedere constituirea regiunilor de căutare și salvare maritime, în conformitate cu

prevederile paragrafului 2.1.4, sau atingerea unui acord asupra reglementărilor adecvate, în conformitate cu paragraful 2.1.5.

2.1.9. Părțile care au acceptat responsabilitatea asigurării serviciilor de căutare și salvare într-o anumită zonă vor trebui să folosească unitățile de căutare și salvare, precum și alte mijloace disponibile pentru a asigura asistența unei persoane care este sau pare să fie în pericol pe mare.

2.1.11. Părțile vor înainta secretarului general informațiile privind organizarea serviciilor lor de căutare și salvare, incluzând:

1. naționalitatea autorității responsabile pentru serviciile de căutare și salvare;
2. locația centrelor de coordonare a operațiunilor de salvare sau a altor centre care coordonează activitatea de căutare și salvare, pentru regiunea sau regiunile de căutare și salvare și sistemul de comunicații dintre acestea;
3. limitele regiunii sau regiunilor lor de căutare și salvare și acoperirea asigurată de mijloacele lor de comunicare de siguranță și de pericol, localizate la uscat; și
4. principalele tipuri de unități de căutare și salvare disponibile.

Părțile vor actualiza cu prioritate informațiile furnizate cu privire la orice modificare importantă. Secretarul general va transmite tuturor părților interesate informațiile primite.

2.1.12. Secretarul general va notifica înțelegerile sau acordurile referitoare la prevederile paragrafelor 2.1.4 și 2.1.5 tuturor părților.

2.2. Dezvoltarea serviciilor naționale de căutare și salvare

2.2.1. Părțile vor stabili proceduri naționale specifice pentru dezvoltarea generală, coordonarea și îmbunătățirea serviciilor de căutare și salvare.

2.2.2. Pentru a avea operațiuni de căutare și salvare eficiente părțile trebuie:

1. să asigure folosirea coordonată a mijloacelor disponibile; și
2. să stabilească o strânsă și apropiată cooperare între servicii și organizații care pot contribui la dezvoltarea serviciilor de căutare și salvare în zonele atribuite prin operațiuni comune, planificări, pregătiri, exerciții, cercetare și dezvoltare.

2.3. Înființarea de centre de coordonare a operațiunilor de salvare sau filiale ale acestora

2.3.1. Pentru a îndeplini cerințele paragrafului 2.2, părțile, individual sau în cooperare cu alte state, vor înființa centre de coordonare a operațiunilor de salvare, pentru serviciul de căutare și salvare, și atâtea filiale câte vor considera oportun.

2.3.2. Fiecare centru sau filială a centrului de coordonare a operațiunilor de salvare, înființat în conformitate cu paragraful 2.3.1, va asigura recepționarea semnalelor de alertă de pericol ce provin din regiunile lor de căutare și salvare. Fiecare astfel de centru va asigura comunicarea cu persoanele în pericol, cu mijloacele de căutare și salvare, precum și cu alte centre sau filiale ale centrelor de coordonare a operațiunilor de salvare.

2.3.3. Fiecare centru de coordonare a operațiunilor de salvare trebuie să fie operațional 24 de ore din 24 și să fie încadrat permanent cu personal specializat având cunoștințe de lucru în limba engleză.

2.4. Coordonarea cu serviciile aeronautice

2.4.1. Părțile vor asigura cea mai strânsă posibilă coordonare între serviciile maritime și cele aeriene, astfel încât să se asigure servicii de căutare și salvare eficiente și eficace în și dincolo de regiunile lor de căutare și salvare.

2.4.2. Fiecare parte ar trebui să înființeze, atunci când este posibil, centre sau filiale mixte de coordonare a operațiunilor de salvare, care să servească atât scopurilor maritime, cât și celor aeronautice.

2.4.3. În cazul în care sunt înființate centre sau filiale ale centrelor de coordonare a operațiunilor de salvare maritime și aeronautice distincte, în scopul deservirii aceleiași zone, partea interesată va asigura cea mai strânsă posibilă coordonare între centre și filiale.

2.4.4. Părțile vor asigura, în măsura posibilului, folosirea unor proceduri comune de către unitățile de salvare înființate în scopuri maritime și de către cele înființate în scopuri aeronautice.

2.5. Desemnarea de mijloace de căutare și salvare

Părțile trebuie să identifice toate mijloacele apte să participe în operațiunile de căutare și salvare, desemnând mijloacele corespunzătoare ca unități de căutare și salvare.

2.6. Echipamentul unităților de căutare și salvare

2.6.1. Fiecare unitate de căutare și salvare va fi dotată cu echipament corespunzător pentru sarcina sa.

2.6.2. Containerele și cutiile care conțin echipamentele de supraviețuire care sunt lăsate la apă supraviețuitorilor ar trebui să aibă informații generale despre natura conținutului lor, indicate prin marcaje în conformitate cu standardele adoptate de Organizația Maritimă Internațională.

CAPITOLUL 3

Cooperarea dintre state

3.1. Cooperarea dintre state

3.1.1. Părțile își vor coordona organizațiile lor de căutare și salvare și ar trebui, oricând este necesar, să-și coordoneze acțiunile de căutare și salvare cu cele ale statelor învecinate.

3.1.4. Autoritățile responsabile ale părților:

1. vor confirma imediat primirea unei astfel de cereri; și
2. vor indica, cât de repede posibil, condițiile, dacă există, în conformitate cu care misiunea avută în vedere poate fi întreprinsă.

3.1.5. Părțile ar trebui să încheie înțelegeri cu statele vecine pentru stabilirea condițiilor de admitere reciprocă a unităților de căutare și salvare ale fiecărei părți în limitele sau deasupra mării sale teritoriale ori a teritoriului său respectiv. De asemenea, ar trebui ca aceste înțelegeri să prevadă posibilități de intrare rapidă pentru astfel de unități cu cât mai puține formalități posibil.

3.1.6. Fiecare parte ar trebui să-și autorizeze centrele de coordonare a operațiunilor de salvare:

1. să solicite celorlalte centre de coordonare a operațiunilor de salvare asistența care le-ar putea fi necesară, inclusiv nave, aeronave, personal sau echipamente;

2. să acorde autorizația necesară pentru intrarea unor astfel de nave, aeronave, personal sau echipamente în interiorul sau deasupra apelor teritoriale sau a teritoriului său; și

3. să întreprindă demersurile necesare pe lângă autoritățile vamale, de emigrare, sanitare sau alte autorități competente în scopul grăbirii unor astfel de intrări.

3.1.7. Fiecare parte se va asigura că centrele sale de coordonare a operațiunilor de salvare asigură, la cerere, asistență altor centre de coordonare a operațiunilor de salvare, inclusiv asistență sub formă de nave, aeronave, personal sau echipamente.

3.1.8. Părțile ar trebui să încheie înțelegeri cu alte state, când este oportun, pentru a întări cooperarea și coordonarea operațiunilor de căutare și salvare. Părțile vor autoriza autoritățile responsabile să facă planuri operaționale și înțelegeri pentru cooperarea și coordonarea operațiunilor de căutare și salvare cu autoritățile responsabile ale altor state.

CAPITOLUL 4

Proceduri de operare

4.1. Măsuri pregătitoare

4.1.1. Fiecare centru sau filială a centrului de coordonare a operațiunilor de salvare va dispune de informații actualizate, în special de cele cu privire la mijloacele de căutare și salvare și mijloacele de comunicații disponibile referitoare la operațiunile de căutare și salvare în zona sa.

4.1.2. Fiecare centru sau filială a centrului de coordonare a operațiunilor de salvare ar trebui să aibă acces imediat la informații privind poziția, drumul și viteza navelor din zona sa care pot oferi asistență persoanelor, navelor sau altor ambarcațiuni aflate în pericol pe mare, precum și modul de contactare a acestora. Aceste informații ar trebui să fie păstrate de centrul de coordonare a operațiunilor de salvare sau să fie ușor de obținut, când este necesar.

4.1.3. Fiecare centru sau filială a centrului de coordonare a operațiunilor de salvare ar trebui să aibă planuri detaliate de operare pentru conducerea operațiunilor de căutare și salvare. Când este cazul, ar trebui să se întocmească planuri mixte împreună cu reprezentanții celor ce pot sprijini sau beneficia de serviciile de căutare și salvare.

4.1.4. Centrele sau filialele centrelor de coordonare a operațiunilor de salvare ar trebui să fie informate continuu cu privire la starea de pregătire a unităților de căutare și salvare.

4.2. Informații privind urgențele

4.2.1. Părțile, fie individual, fie în cooperare cu alte state, vor trebui să se asigure că sunt capabile în regim de 24 de ore din 24 să primească, prompt și sigur, alerte de pericol prin echipamentele folosite în acest scop în

regiunile lor de căutare și salvare. Orice post de alertă primind o alertă de pericol va trebui:

1. să retransmită imediat alerta către cel mai apropiat centru sau filială a centrului de coordonare a operațiunilor de salvare și după aceea să sprijine cu comunicații de căutare și salvare, după caz; și

2. să confirme alerta, dacă este practic posibil.

4.2.2. Părțile se vor asigura, când este cazul, că s-au luat măsuri eficiente de înregistrare a echipamentului de comunicare și pentru a răspunde situațiilor de urgență, pentru a permite oricărui centru sau filială a centrului de coordonare a operațiunilor de salvare să acceseze cu ușurință înregistrările corespunzătoare.

4.2.3. Orice autoritate sau element al serviciului de căutare și salvare care are un motiv să creadă că o persoană, navă sau altă ambarcațiune este în stare de pericol trebuie să trimită cât mai repede posibil toate informațiile disponibile către centrul sau filiala centrului de coordonare a operațiunilor de salvare interesate.

4.2.4. Centrul sau filiala centrului de coordonare a operațiunilor de salvare, imediat după primirea informației privind o persoană, navă sau altă ambarcațiune aflată în stare de urgență, va evalua această informație și va determina faza de urgență în concordanță cu paragraful 4.4 și cu amplitudinea operațiunilor impuse.

4.3. Acțiunea inițială

Fiecare unitate de căutare și salvare care primește o informație despre un pericol va trebui să acționeze imediat, în cazul în care se află într-o poziție favorabilă acordării de asistență, și de fiecare dată va trebui să notifice fără întârziere centrul sau filiala centrului de coordonare a operațiunilor de salvare în zona căruia a apărut incidentul.

4.4. Faze de urgență

Pentru a ajuta în determinarea procedurilor de operare specifice, următoarele faze de urgență trebuie să fie distinse de centrul sau filiala centrului de coordonare a operațiunilor de salvare:

1. Faza de incertitudine:

1.1. când o persoană a fost raportată ca dispărută ori o navă sau ambarcațiune nu a sosit la destinație; sau

1.2. când o persoană, navă sau altă ambarcațiune nu și-a semnalat așa cum fusese prevăzut poziția ori starea de siguranță.

2. Faza de alertă:

2.1. când după o fază de incertitudine, încercările de a stabili legătura cu o persoană, navă sau altă ambarcațiune au eșuat sau când cercetările efectuate pe lângă alte surse disponibile au rămas fără rezultat; ori

2.2. când informațiile primite indică faptul că funcționarea eficientă a unei nave sau altei ambarcațiuni este compromisă fără ca aceasta să facă nava să ajungă în situație de pericol.

3. Faza de pericol:

3.1. când informațiile primite indică în mod clar că o persoană, navă sau ambarcațiune este în pericol și are nevoie de asistență imediată; ori

3.2. când după faza de alertă, orice nouă încercare de a stabili o legătură cu o persoană, navă sau altă ambarcațiune și orice cercetare mai extinsă a rămas fără rezultat, se ajunge la concluzia că există, fără îndoială, un pericol; ori

3.3. când informațiile primite indică faptul că funcționarea unei nave sau a unei ambarcațiuni este compromisă într-o asemenea măsură încât situația de pericol este posibilă.

4.5. Proceduri aplicabile de către centrele și filialele centrelor de coordonare a operațiunilor de salvare în timpul fazelor de urgență

4.5.1. După declararea fazei de incertitudine, centrul sau filiala centrului de coordonare a operațiunilor de salvare, după caz, va iniția investigații pentru a verifica starea de siguranță a unei persoane, a unei nave sau ambarcațiuni pentru a declara faza de alertă.

4.5.2. După declararea fazei de alertă, centrul sau filiala centrului de coordonare a operațiunilor de salvare, după caz, va extinde ancheta întreprinsă pentru regăsirea persoanei dispărute, a navei sau a ambarcațiunii dispărute, va alerta serviciile de căutare și salvare competente și va declanșa procedura necesară, în funcție de circumstanțele fiecărui caz.

4.5.3. După declararea fazei de pericol, centrul sau filiala centrului de coordonare a operațiunilor de salvare, după caz, va proceda în conformitate cu prevederile planului de operare, așa cum este cerut în paragraful 4.1.

4.5.4. Inițierea operațiunilor de căutare și salvare când poziția obiectului căutat este necunoscută

În cazul declanșării unei faze de urgență pentru căutarea unui obiect a cărui poziție este necunoscută, următoarele măsuri sunt aplicabile:

1. când există o fază de urgență, un centru sau o filială a centrului de coordonare a operațiunilor de salvare, care nu are cunoștință că alte centre iau măsurile adecvate, își va lua sarcina de a declanșa acțiunile necesare și de a se consulta cu alte centre în scopul desemnării unui centru care să-și asume responsabilitatea;

2. cu excepția cazului în care se hotărăște altfel printr-o înțelegere între centrele interesate, centrul care urmează a fi desemnat va fi centrul responsabil pentru zona în care se află obiectul căutat în momentul ultimei raportări a poziției; și

3. după declararea fazei de pericol, centrul care coordonează operațiunile de căutare și salvare va informa, dacă este necesar, celelalte centre asupra tuturor circumstanțelor cazului de urgență și asupra evoluției situației.

4.5.5. Informarea persoanelor, navelor sau a altor ambarcațiuni care fac obiectul fazei de urgență

Atunci când este posibil, centrul sau filiala centrului de coordonare a operațiunilor de salvare, responsabil pentru operațiunile de căutare și salvare, va transmite persoanei, navei sau altei ambarcațiuni care face obiectul fazei de urgență informațiile asupra operațiunilor de căutare și salvare pe care acest centru le-a declanșat.

4.6. **Coordonarea operațiunilor în cazul în care sunt implicate două sau mai multe părți**

În cazul operațiunilor de căutare și salvare în care sunt implicate mai multe părți, fiecare parte va lua măsuri ce corespund planurilor de operare prevăzute în paragraful 4.1, atunci când se solicită de către centrul regional de coordonare a operațiunilor de salvare.

4.7. **Coordonarea activităților de căutare și salvare la fața locului**

4.7.1. Activitățile unităților de căutare și salvare și ale altor mijloace angajate în operațiunile de căutare și salvare vor fi coordonate la fața locului astfel încât să se obțină rezultatele cele mai eficiente.

4.7.2. Când mai multe mijloace vor fi angajate în operațiunile de căutare și salvare și centrul sau filiala centrului de coordonare a operațiunilor de salvare consideră că este necesar, persoana cea mai capabilă trebuie să fie desemnată coordonator la fața locului, imediat ce este posibil și preferabil înainte de sosirea în zona de operații a mijloacelor de salvare.

Coordonatorului la fața locului trebuie să i se repartizeze responsabilități specifice avându-se în vedere capacitățile sale aparente de coordonator la fața locului și cerințele operaționale.

4.7.3. Dacă nu există un centru responsabil de coordonarea operațiunilor de salvare sau dacă dintr-un motiv oarecare centrul responsabil de coordonarea operațiunilor de salvare nu este apt să coordoneze misiunea de căutare și salvare, mijloacele implicate în salvare trebuie să-și desemneze, printr-o înțelegere amiabilă, un coordonator la fața locului.

4.8. **Încetarea și suspendarea operațiunilor de căutare și salvare**

4.8.1. Operațiunile de căutare și salvare vor continua, când este posibil, practic până când orice speranță rezonabilă de a găsi supraviețuitori încetează.

4.8.2. Centrul responsabil de coordonarea operațiunilor de salvare sau o filială a centrului de coordonare a operațiunilor de salvare va decide când trebuie să întrerupă operațiunile de căutare și salvare. Dacă nu există un astfel de centru implicat în coordonarea operațiunilor, coordonatorul de la fața locului trebuie să ia această decizie.

4.8.3. Când un centru sau o filială a centrului de coordonare a operațiunilor de salvare consideră, în baza unor informații sigure, că operațiunea de căutare și salvare a fost încununată de succes sau că situația de urgență nu mai există, operațiunea de căutare și salvare va înceta și imediat va informa despre acest lucru orice autoritate, mijloace ori servicii care au fost implicate sau notificate.

4.8.4. Dacă o operațiune de căutare la fața locului devine impracticabilă și centrul sau filiala centrului de coordonare a operațiunilor de salvare ajunge la concluzia că ar mai putea exista supraviețuitori, centrul poate suspenda temporar activitatea la fața locului, în așteptarea evoluțiilor viitoare, și va informa prompt despre aceasta orice autoritate, mijloace sau servicii implicate ori notificate. Informațiile primite ulterior vor fi evaluate și operațiunile de

căutare și salvare vor reîncepe în funcție de aceste informații.

CAPITOLUL 5

Sisteme de raportare ale navelor

5.1. **Noțiuni generale**

5.1.1. Sistemele de raportare ale navelor pot fi stabilite fie individual de către părți, fie în cooperare cu alte state, când se consideră necesar, pentru a facilita operațiunile de căutare și salvare.

5.1.2. Părțile care își propun să organizeze sistemul de raportare al navelor vor trebui să țină cont de recomandările relevante ale Organizației Maritime Internaționale. Părțile trebuie, de asemenea, să țină cont dacă sistemele existente de raportare sau alte surse care pot da poziția navei pot asigura informații adecvate pentru regiune și vor căuta să minimalizeze rapoartele suplimentare nefolositoare făcute de nave sau nevoia centrelor de coordonare a operațiunilor de salvare de a verifica prin sisteme de raportare multiple pentru a determina navele disponibile în regiune care pot acorda asistență în operațiunile de salvare și căutare.

5.1.3. Sistemul de raportare al navelor ar trebui să asigure informații actualizate asupra mișcării navelor pentru ca, în caz de pericol:

1. să se reducă intervalul dintre momentul pierderii legăturii cu nava și momentul începerii operațiunilor de salvare și căutare, în cazul în care nu s-a primit un semnal de pericol;
2. să se poată identifica rapid navele a căror asistență ar putea fi solicitată;
3. să se delimiteze o zonă de căutare cu o suprafață limitată, în cazul în care poziția unei persoane, nave sau ambarcațiuni în pericol este necunoscută sau incertă; și
4. să se acorde mai ușor asistență sau sfaturi medicale urgente.

5.2. **Caracteristici operaționale**

5.2.1. Sistemele de raportare ale navelor trebuie să îndeplinească următoarele caracteristici operaționale:

1. furnizarea informațiilor, mai ales a programului de marș și a raportării poziției care ar putea permite determinarea poziției prezente și viitoare a navelor participante;
2. menținerea unui curs prestabilit de navigație;
3. primirea la intervale corespunzătoare a rapoartelor de la navele participante;
4. simplitate în concepție și exploatare; și
5. utilizarea pentru raportare a unui format standardizat și a unor proceduri agreeate pe plan internațional.

5.3. **Tipuri de rapoarte**

5.3.1. Sistemul de raportare al navelor trebuie să conțină următoarele tipuri de rapoarte în conformitate cu recomandările Organizației Maritime Internaționale:

1. programul de marș;
2. raportarea poziției; și
3. raportul final.

5.4. Utilizarea sistemelor

5.4.1. Părțile ar trebui să încurajeze navele să-și raporteze poziția atunci când traversează zone în care au fost încheiate înțelegeri în ceea ce privește colectarea de

informații asupra pozițiilor navelor în scopuri de căutare și salvare.

5.4.2. Părțile care colectează informații asupra poziției navelor ar trebui, în măsura posibilului, să le comunice, la cerere, celorlalte state în scopuri de căutare și salvare.

ANEXA Nr. 2

REZOLUȚIA MSC.155(78)

(adoptată la 20 mai 2004)

Adoptarea amendamentelor la Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, amendată

Comitetul Securității Maritime:

abrogă art. 28(b) din Convenția Organizației Maritime Internaționale privind funcțiile Comitetului;

abrogă, de asemenea, art. III(2)(c) din Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare (SAR), denumită în continuare *Convenția*, privind procedurile de modificare a anexei la Convenție, altele decât prevederile paragrafelor 2.1.4, 2.1.5, 2.1.7, 2.1.10, 3.1.2 sau 3.1.3 din aceasta;

ia notă de Rezoluția A.920(220), intitulată „Revizuirea măsurilor de siguranță și a procedurilor pentru tratamentul persoanelor salvate pe mare“;

abrogă, de asemenea, reglementările Convenției privitoare la prevederile de asistență a oricărei persoane aflate în pericol pe mare fără a se ține cont de naționalitatea sau statutul unei astfel de persoane ori de circumstanțele în care persoana a fost găsită;

ia notă, de asemenea, de art. 98 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, 1982, privind obligația de asistență;

ia notă de inițiativa luată de secretarul general de a implica agențiile competente și specializate ale Națiunilor Unite și programele acestora în analiza prevederilor acestei rezoluții, în scopul de a agreea soluții comune de rezolvare a acestora, într-o manieră consistentă și eficientă;

realizează nevoia clarificării procedurilor existente referitoare la garantarea că persoanei salvate pe mare i se va găsi un loc sigur, indiferent de naționalitatea sau statutul acestei persoane ori de circumstanțele în care aceasta a fost găsită;

realizează că intenția paragrafului 3.1.9 din anexa la Convenție, astfel cum este amendat de prezenta rezoluție, este de a garanta că un loc sigur va fi găsit într-un timp rezonabil, pentru fiecare caz în parte. Se intenționează pe mai departe ca responsabilitatea de a pune la dispoziție un loc sigur sau de a asigura un loc sigur cade în sarcina părții în a cărei regiune SAR au fost recuperați supraviețuitorii;

considerând, la a 79-a sesiune, că amendamentele propuse au circulat în conformitate cu art. III(2)(a) din Convenție:

1. adoptă, în conformitate cu art. III(2)(c) din Convenție, amendamentele la Convenție al căror text este prevăzut în anexa la prezenta rezoluție;

2. hotărăște, în conformitate cu art. III(2)(f) din Convenție, că amendamentele se consideră acceptate la 1 ianuarie 2006, dacă până la această dată nu au notificat obiecțiunile lor la amendamente mai mult de o treime din părți;

3. invită părțile la Convenție să observe că, în conformitate cu art. III(2)(h) din Convenție, amendamentele trebuie să intre în vigoare la 1 iulie 2006, după acceptarea acestora în conformitate cu paragraful 2 de mai sus;

4. solicită secretarului general, în conformitate cu art. III(2)(d) din Convenție, să transmită copii de pe prezenta rezoluție și de pe textul amendamentelor din anexă tuturor părților la Convenție;

5. solicită secretarului general să transmită copii de pe prezenta rezoluție și anexă membrilor Organizației Maritime Internaționale care nu sunt părți la Convenție;

6. solicită, de asemenea, secretarului general să ia măsuri corespunzătoare de a urmări inițiativa interagențiilor sale în informarea directă a Comitetului Securității Maritime cu privire la procedurile de asigurare a locurilor sigure pentru persoanele în pericol pe mare, acțiune pentru care Comitetul se consideră potrivit.

AMENDAMENTE

la Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, amendată

CAPITOLUL 2

Organizare și coordonare

2.1. Măsuri pentru asigurarea și coordonarea serviciilor de căutare și salvare

1. Se va adăuga următoarea frază la sfârșitul paragrafului existent 2.1.1:

„Noțiunea de persoană aflată în pericol pe mare include și persoanele care au nevoie de asistență, dar care au găsit refugiu la coastă, într-un loc izolat al unei zone oceanice, inaccesibilă unui mijloc de salvare, altul decât cel stipulat în prezenta anexă.“

CAPITOLUL 3

Cooperarea dintre state

3.1. Cooperarea dintre state

2. În paragraful 3.1.6, cuvântul „și“ va fi șters în subparagraful 2, punctul este înlocuit cu „;și“ în subparagraful 3 și următorul nou subparagraf, 4, se adaugă după subparagraful 3 existent:

„4. să facă înțelegerile necesare în cooperarea cu alte centre de coordonare a operațiunilor de salvare pentru a identifica locul/locurile cel/cele mai potrivit/potrivite pentru debarcarea persoanelor găsite în pericol pe mare.“

3. Se va adăuga următorul nou paragraf, 3.1.9, după paragraful 3.1.8 existent:

„3.1.9. Părțile își vor coordona acțiunile și vor coopera pentru a se asigura că acei comandanți de nave care acordă asistență imbarcând persoane aflate în pericol pe

mare sunt scutiți de obligația privind devierea minimă de la voiajul planificat, cu condiția ca această scutire a comandanților de navă de la această obligație să nu pună în pericol siguranța vieții pe mare. Partea responsabilă pentru regiunea de căutare și salvare în care are loc o asemenea asistență își va exercita responsabilitatea prioritară pentru a se asigura că coordonarea și cooperarea au loc astfel încât supraviețuitorii asistați sunt debarcați de la bordul navei de asistență și predați într-un loc sigur, avându-se în vedere circumstanțele specifice ale cazului și liniile directoare ale Organizației Maritime Internaționale. În aceste cazuri părțile relevante vor lua măsuri pentru ca această debarcare să se facă cât mai repede posibil, în mod rezonabil.“

CAPITOLUL 4

Proceduri de operare

4.8. Terminarea și suspendarea operațiunilor de căutare și salvare

4. Următorul nou paragraf, 4.8.5, se va adăuga după paragraful 4.8.4 existent:

„4.8.5. Centrul ori filiala centrului de coordonare a operațiunilor de salvare pe mare interesată va iniția procesul de identificare a celui/celor mai potrivit/potrivite loc/locuri pentru debarcarea persoanelor găsite în pericol pe mare și va informa nava sau navele ori alte părți interesate, în consecință.“

Breviar legislativ

publicație cu apariție lunară

- se adresează tuturor abonaților Monitorului Oficial al României, Partea I: agenți economici, organe ale administrației de stat, organizații nonguvernamentale etc.
- un instrument de lucru modern, eficient și adaptat cerințelor dumneavoastră
- cuprinde titlurile actelor publicate în decursul unei luni în Monitorul Oficial al României, Partea I
- structurat pe 35 de domenii de interes, în ordinea importanței și a numărului actului

domenii

❖ Achiziții publice	❖ Economie; comerț; afaceri; concurență; privatizare
❖ Administrație publică; domeniul public și privat al statului	❖ Finanțe; contabilitate; bănci
❖ Agricultură (fond funciar, exploatații, îmbunătățiri funciare); alimentație	❖ Învățământ; educație; cercetare-dezvoltare
❖ Alegeri; partide politice; campanii electorale	❖ Justiție
❖ Apărare; armată; interne	❖ Minorități naționale
❖ Ape; mediu	❖ Muncă; salarizare; asistență socială; securitate socială
❖ Asigurări-reasigurări; valori mobiliare	❖ Proprietate industrială; proprietate intelectuală
❖ Buget de stat; Administrația Națională a Rezervelor de Stat; fond de rezervă al Guvernului; subvenții	❖ Sănătate publică
❖ Cetățenie	❖ Servicii (gaze, energie electrică și termică, alimentare cu apă, radio-tv, gospodărie comunală)
❖ Comunitar	❖ Sport; turism; tineret
❖ Construcții; amenajarea teritoriului; urbanism	❖ Standarde; normative; norme tehnice; indicatori tehnico-economici
❖ Contravenții	❖ Transporturi; drumuri
❖ Cultură și culte	❖ Vamă

Acte individuale • Acte internaționale • Acte ale Curții Constituționale • Decizii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție • Acte ale Curții Europene a Drepturilor Omului • Acte ale Parlamentului, Camerei Deputaților și Senatului
• Republicări • Rectificări • Diverse

- ◆ Se transmite GRATUIT până la sfârșitul anului abonaților la Monitorul Oficial al României, pe suport electronic
- ◆ Comenzile se preiau la fax: 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, prin poștă
- ◆ Abonamentul pe suport hârtie pentru anul 2007 este de 60 lei, iar abonamentul trimestrial este de 15 lei

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 121461